

14.4.8 Kalkoen viert Kerst met ons

Wij dachten dat het diertje uit India, Calcutta kwam, vandaar: kalkoen 📖. De Engelsen dachten dat het van Turkije kwam (turkey). Maar het kwam van bij de indianen, uit Zuid-Amerika.

Een kalkoen (Meleagris gallopavo) heeft een naakte rode kop met lellen aan beide kanten van zijn snavel, en een typerend klok-klok geluid. Ik heb er al jaren geen meer zelf opgekweekt. Als ze in hun eerste weken niet gevoederd werden met fabrieksmeel met veel antibiotica, dan bleven ze nauwelijks in leven. Als het regent moet je ze gaan binnen jagen, ze laten zich gewoon doornat regenen. Het enige voordeel is dat ze alles eten, ook brandnetels. En dat ze lekker en veel vlees hebben. Onze voor het vlees gekweekte kalkoen weegt minstens 3x zoveel als haar wilde soortgenoot, en kan daarom niet vliegen.

Coccidiose 📖 wordt veroorzaakt door Eimeria in de darmcellen van de gastheer. Dit uit zich in diarree. Let dus vooral op de stoelgang van de jongen. Er zijn geneesmiddelen in de handel. Er zijn nogal wat Amerikaanse teksten die stellen dat vlierbessen (en bloesems) coccidiose (o.a. bij kippen) milderer of zelfs bestrijden. (Vaak ook naast knoflook, paardenbloem, brandnetel e.a.)

De 'zwartekoppenziekte' 📖 wordt veroorzaakt door 'Histomonas meleagris'. Dit organisme overleeft in een tussengastheer, de spoelworm 'Heterakis gallinarium', die voorkomt in regenwormen en insecten. De eitjes zijn uiterst resistent. Blackhead 📖 komt ook voor bij kippen en andere hoenders (meestal zonder schade aan te richten) maar treft vooral (jonge) kalkoenen met tot 100% sterfte. Toegelaten remedies zijn er niet meer. Geleerde rassen zijn resistentier dan witte. Een besmet perceel blijft besmet. (Daarom heb ik er dus geen meer.)

Het parelhoen (📖 Numididae)

hoort tot de familie van de fazantachtigen, komt oorspronkelijk uit Afrika en lijkt enigszins op de kalkoen. Ze heeft een kale kop met lellen, met in plaats van een kam een driehoekige rode of geelachtige helm. De kroplap is roodachtig, de staart kort en hangend en aan de leigrijze poten zitten geen sporen.

Het verenkleed heeft witte stippen als parels. Ze worden gefokt voor het vlees dat een lichte wildsmaak heeft.

Met hun trompetachtig doordringend geschreeuw kunnen ze flink kabaal maken. Dat is vaak voldoende reden om er toch maar geen te houden.

Parelhoenders zouden ook massa's teken, vlooiën en muggen (en zelfs wat rattenjongen) verorberen.

♪ *'We zijn zaterdag tien jaar getrouwd. Zal ik de kalkoen slachten?'*
'Daar kan dat beest toch niks aan doen!'

Max Tailler

♪ *Wat doe ik fout? Mijn kalkoenenkweek mislukt.*
Geef ik ze te veel water, of plant ik ze te diep?